

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 455
din 20.08.2009**

Dosar nr.: 207/2009

Petiția nr.: 4919/12.05.2009

Petent: S. N. C

Obiect: discriminare prin dispoziții legale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 S. N. C , domiciliată în

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.2 Inspectoratul Școlar al Județului Ialomița, str. Lacului nr.19, localitatea Slobozia, județul Ialomița

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul sesizează că cu privire la tratamentul discriminatoriu de sex și vârstă, care duce la încălcarea dreptului la muncă, fiind obligată să se pensioneze la o vârstă cu 5 ani mai devreme decât bărbații.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenta, profesor titular cu gradul didactic I, la Grupul Școlar „Mihai Eminescu” din Slobozia sesizează cu privire la tratamentul discriminatoriu de sex și vârstă, care duce la încălcarea dreptului la muncă, fiind obligată să se pensioneze la o vârstă cu 5 ani mai devreme decât bărbații.

3.2 Petenta în sprijinul petiției de a se recunoaște faptul că are dreptul să se pensioneze la același termen cu bărbații invocă dispozițiile art.8 alin.1 paragraf f)

din OUG nr.67/2007 vârstele de pensionare diferite sunt dispoziții contrare principiului egalității de șanse între bărbați și femei și art.13 din OUG nr.67/2007 care stabilește „dacă femeile și bărbații solicită să li se aplice, în aceleași condiții, un sistem flexibil în ceea ce privește vârsta de pensionare, aceasta nu încalcă prezenta ordonanță de urgență”. Conform Legii nr.19/2000 perioada de contribuție la fondul de pensii a femeilor este mai mică, deci și pensia pentru femei va fi mai mică cu 25%, femeile făcând parte dintr-o categorie de persoane defavorizate, care se află pe poziție de inegalitate în raport cu bărbații. Măsura de reducere a vârstei de pensionare a femeilor cu 5 ani este o măsură de favorizare, ocrotire a unui grup social defavorizat, însă nici o măsură de ocrotire nu poate fi aplicată împotriva voinței persoanei protejate, deoarece se încalcă dreptul la muncă al acelei persoane. Decizia ISJ Ialomița de a pensiona petenta în caz că nu depune cerere de pensionare constituie un tratament discriminatoriu încălcând dreptul la muncă. Petenta a acționat în judecată școala și inspectoratul școlar la Tribunalul Ialomița, secția civilă.

V. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.4994/13.05.2009, a fost citată doamna S N. C , prin adresa nr. 4995/13.05.2009, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, fiind ridicată excepția de necompetență materială, având în vedere Decizia 997/2008 a Curții Constituționale. Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 22.04.2010.

V. Susținerile părților

5.1 Petenta susține că este supusă unui tratament discriminatoriu prin obligarea să se pensioneze la o vârstă cu 5 ani mai devreme decât bărbații.

5.2 Inspectoratul Județean Ialomița susține că petentei nu i-a fost comunicată o decizie de desfacere a contractului individual de muncă, ca urmare a pensionării la vârsta standard, ci numai o înștiințare cu privire la faptul că, la data încheierii anului școlar, trebuie să se pensioneze, conform prevederilor legale în vigoare. Se menționează că potrivit art.127(1) din Legea nr.128/1997 privind Statutul personalului didactic, personalul didactic poate fi pensionat numai la data încheierii anului școlar, conform art.2 din Ordinul MECT nr.4721/09.072008.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea

încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

6.6 Curtea Constituțională, **prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată**

considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Fată de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ridicată din oficiu;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan - Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

TRUINEA Roxana Paula - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

